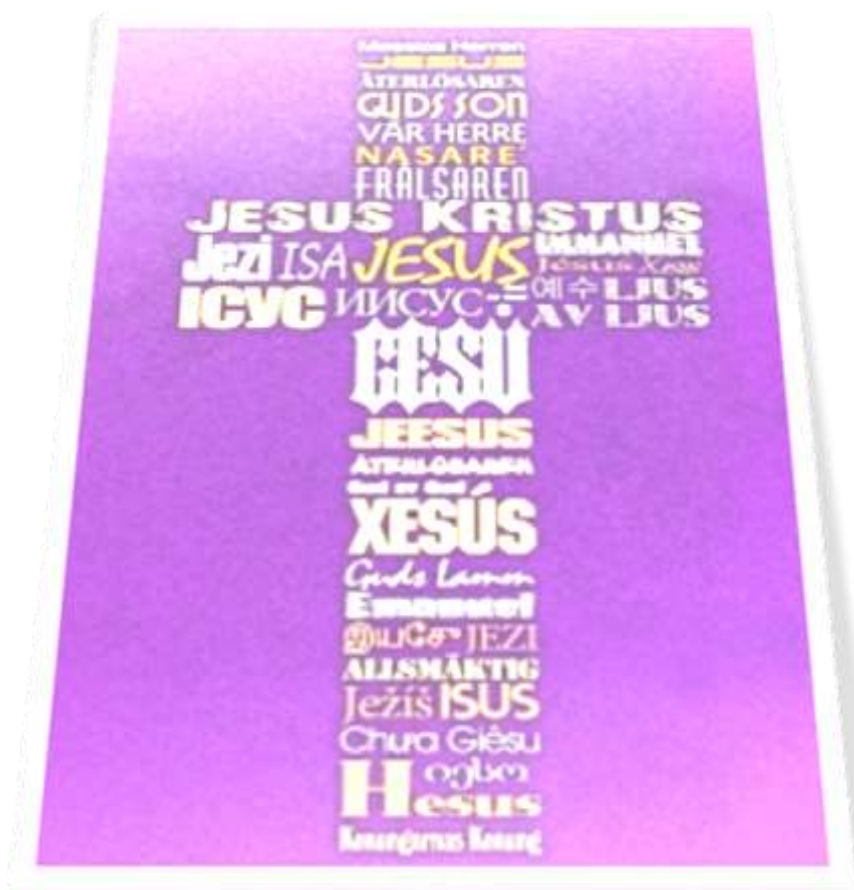

Sv. Alberta draudzes ziņas

2019. gada Gavēnis * Nr. 102

LIELĀ GAVĒŅA VIETĀ LIELĀ ATGRIEŠANĀS

Dārgie draudzes locekļi un tie, kuriem simpatizē sv. Alberta draudze!

Mums priekšā stāv kārtējā Kunga Pasha, pirms kuras, kā vienmēr, ir Lielā gavēņa laiks. Daudzi no mums šo laiku apzīmē par garīgās apņemšanās, gandarīšanas un atgriešanās laiku. Citiem tas paies bez kaut kādas īpašas aizdomāšanās vai izmaiņām dzīvē. Tomēr tas dod mums iespēju atgriezties pie Kunga ar visu savu sirdi un visu savu dzīvi. Šādā aspektā vēlos par to runāt – sameklēt TO, kas dod mūsu dzīvei identitāti.

Lielais gavēnis ir ceļa sākums, kurš tiek dēvēts par pashālo ceļu. Bet pasha ir Dieva garāmiešana. Jēzus Kristus Pashas laikā parādīja mums Dieva Vaigu, un parādīja to tik skaidrā un ticamā veidā. Mācekļi saprata, ka Dievs atklājās tik neprātīgā, nebeidzamā mīlestībā, ka ļāva sevi piesist krustā un atdeva par mums dzīvību. Bet tas vēl nav viss – šī mīlestība tika augšāmcelta no mirušajiem uz dzīvību. Ar to dzīvo Baznīca. No šī notikuma kristieši smēla savu identitāti. Tādēļ ik gadu mums ir vajadzība atgriezties pie tāda perioda, kurš ļautu padomāt par savas ticības saknēm, kā arī par savu garīgo identitāti.

Ieejam no jauna Lielajā gavēnī, lai atgūtu skaidrību par to, ka es esmu kristietis, esmu Dieva bērns, ka Kāds nomira par mani uz krusta, ka tiku atpestīts. Lai pie tā nonāktu, ir vajadzīgs apstāties, veikt garīgas pārdomas par savu dzīvi, atrauties no ikdienišķās dzīves prozas. Piemēram, Mozus 40 dienas pazuda no izraēliešu vidus un aizgāja uz Sinaju. Elijs bēga uz tuknesi (sal. 1 Ķēn 19, 1-8). Sludinot patieso Dievu, viņš aicināja Baāla praviešus uz konfrontāciju Karmela kalnā. Īsi pēc uzvaras pār viltus praviešiem viņam vajadzēja bēgt no karalienes dūsmām. Un, kas ir interesanti, tieši brīdī, kad pravietim viss ir apnicis, Dievs tuknesī stiprina viņa spēkus, pabaro viņu un padzirda, lai viņš varētu doties tālāk, lai no jauna noticētu savai misijai, kura deva viņam identitāti. Elijs kā pēdējais pravietis palika uzticīgs dzīvajam un patiesajam Dievam. Jēzum arī bija savs Lielais gavēnis, tās bija 40 dienas tuknesī. Dēmons vēlējās nozagt viņam Dieva Dēla identitāti. Tādēļ Gavēņa laikā ir vērts pašam sev pajautāt, kā ir manā dzīvē? Vai ma-

nī nav viltus pravieši, kuri aizņem dzīvā Dieva vietu?

Caur to mēs redzam, ka ikvienam kristietim ir vajadzīga savas identitātes pārbaude - laiks, lai paliktu viens pret vienu ar Dievu, lai atmaskotu viltus dievekļus. Īpaši intensīvs laika periods, lai veidotu attiecības ar patieso Dievu. Laiks, lai ieklausītos Dievā, veidotu savu personību, saprastu savu patieso aicinājumu. Kāds tas ir? - Pārdabisks, ne no šīs pasaules, aicinājums atgriezties Tēva mājās.

Tādēļ šajā Lielajā gavēnī “nesāksim būvēt māju no jumta, bet gan no pamatiem”. Sāksim ar to, kas ir vissvarīgākais katrā celtnē – arī garīgajā. Nemeklēsim ar varu gavēņus un gandarīšanas veidus, bet labāk atjaukosim apziņu par to, kas es esmu, kā es realizēju savu aicinājumu un uz kuriem virzās mana dzīve.

Kas mums tajā palīdzēs? Meklēsim laiku Dievam. Mums no jauna vajag atrast tiltu pie Dieva – to, kas mūs ar Dievu savienos.

Lūgšana, gavēnis un gavēņa upurdāvanas - tie ir ceļrāži, kas palīdz atrauties no tā, kas ir miesīgs, un pievērst uzmanību tam, kas ir garīgs. Pāvests Francisks vēstījumā Lielajam gavēnim aicina mūs ņemt daļību iniciatīvā “24 stundas Kungam”, kā arī ņemt daļību adorācijā un pieiet pie Grēksūdzes sakramenta.

Vēlēsimies vēlēties no jauna iekvēlināt mīlestību caur personīgo lūgšanu. Kad veltām vairāk laika lūgšanai, mēs atļaujam mūsu sirdij atklāt apslēptos melus, ar kuriem apmānam paši sevi, lai visbeidzot meklētu mierinājumu Dievā. Viņš ir mūsu Tēvs un vēlas, lai mums būtu dzīvība.

Gavēnis atņem spēku mūsu vardarbībai, atbrūno mūs un dāvā lielu iespēju augt. No vienas puses, tas ļauj mums piedzīvot to, ko izjūt cilvēki, kuriem pietrūkst visnepieciešamākais, un tie, kurus ikdienā moka bads; no otras puses, gavēnis izsaka mūsu gara stāvokli, kas ir izslāpis pēc labestības un izbadējies pēc dzīves Dievā. Gavēnis mūs pamodina un veicina to, ka kļūstam vairāk jūtīgi uz Dievu un tuvāko, no jauna atmodina mūsos gribu paklausīt Dievam, kurš vienīgais spēj apmierināt mūsu izsalkumu.

Upurdāvanu praktizēšana atbrīvo mūs no iekāres un palīdz mums atklāt, ka otrs cilvēks ir mans brālis – tas, kas ir mans, nekad nav tikai mans. “Es ļoti vēlētos, lai upurdāvanas kļūtu visiem par patiesu un autentisku dzīves stilu” – saka mums pāvests Francisks.

Kunga Augšāmcelšanās naktis gaisma, aizdegta no “jaunas uguns”, palēnām izklīdinās un izgaismos tumsu. Godībā augšāmceltā Kristus gaisma lai apgaismo mūsu sirds un prāta tumsību, lai mēs visi varētu no jauna izdzīvot Kristus Augšāmcelšanos, pirms tam piedzīvojot satikšanos ar Viņu uz pashālā pārmaiņu ceļa.

*Sv. Alberta draudzes priesteris
br. Piotr Strelko (Piotr Strelko)*

Pāvesta Franciska vēstījums Lielajā gavēnī 2019

“Jo arī radība ilgodamās gaida Dieva bērnu parādīšanos.” (Rom 8, 19)

Mīlie brāļi un māsas,

katru gadu ar Mātes Baznīcas starpniecību Dievs “dāvā saviem ticīgajiem iespēju ar prieku sagatavoties un garā attīrīties Lieldienu svinībām, lai [...] tie caur atpestīšanas noslēpumiem sasniegtu pilnību dzīvē Kristū” (Gavēna prefācija, 1). Šādā veidā no Lieldienām līdz Lieldienām varam doties pretī šīs pestīšanas papildīšanai, kuru jau esam saņēmuši, pateicoties Kristus Lieldienu noslēpumam: “Jo cerībā mēs esam pestīti.” (Rom 8, 24) Šis pestīšanas noslēpums, kas mūsos darbojas jau zemes dzīves laikā, ir dinamisks process, kas ietver arī visu vēsturi un radību. Svētais Pāvils pat saka: “Jo arī radība ilgodamās gaida Dieva bērnu parādīšanos.” (Rom 8, 19) Šajā perspektīvā vēlos piedāvāt dažas domas, lai tās šajā Gavēnī pavadītu mūs atgriešanās ceļā.

1. Radības atpestīšana

Lieldienu Tridiuma jeb Triju Svēto dienu – Kristus ciešanu, nāves un augšāmcelšanās – svinēšana, kas ir liturģiskā gada kulminācija, mūs aicina ik reizi vispirms piedzīvot gatavošanās ceļu, apzinoties, ka mūsu kļūšana līdzīgiem Kristum (sal. Rom, 8, 29) ir Dieva žēlsirdības brīnišķīga dāvana. Ja cilvēks dzīvo kā Dieva bērns, ja dzīvo kā atpestīts bērns, kurš ļauj, lai viņu vada Svētais Gars (sal. Rom 8, 14), un prot atpazīt un pielietot Dieva likumu, sākot jau ar to, kurš ir ierakstīts viņa sirdī un dabā, tad viņš dara labu arī visai radībai, jo iesaistās tās pestīšanā. Svētais Pāvils saka, ka tāpēc radībai ir lielas ilgas pēc Dieva bērnu parādīšanās – lai tie, kas bauda Jēzus Lieldienu noslēpuma žēlastību, varētu piedzīvot šī noslēpuma papildījumu, kas ir cilvēka miesas atpestīšana. Kad Kristus žēlsirdība pārveido svēto dzīves, viņu garu, dvēseli un miesu, viņi slavē Dievu un ar lūgšanu, kontemplāciju, mākslu tajā iesaista arī radību, kā to brīnišķīgi pierāda svētā Franciska no Asīzes “Sauls dziesmā” (sal. Laudato si’, 87). Bet šajā pasaulē to harmoniju, kuru rada atpestīšana, joprojām apdraud nāves un grēka negatīvais spēks.

2. Grēka iznīcinošais spēks

Kad nedzīvojam kā Dieva bērni, bieži vien izturamies iznīcinoši attiecībā pret tuvāko un citām radībām, kā arī paši pret sevi, vairāk vai mazāk apzināti uzskatot, ka varam visu izmantot, kā vien mums tīk. Un virsroku ņem negausība, novedot mūs pie dzīvesstila, kas pārkāpj visas robežas, kuras ievērot pieprasa mūsu cilvēciskā daba un stāvoklis. Tad sekojam nekon-

trolētām iegribām, kuras Gudrības grāmatā tiek piedēvētas neticīgajiem jeb tiem, kuru darbības atskaites punkts nav Dievs un kuri netic nākotnei (sal. 2, 1-11). Ja nemitīgi netiecamies pretī Lieldienām, pretī Augšāmcelšanās horizontiem, tad kļūst skaidrs, ka ir uzvarējusi “visu un nekavējoties” un “vienmēr iegūt vairāk” loģika.

Zinām, ka visa ļaunuma sakne ir grēks, kas jau pašā sākumā, ienākot cilvēku vidū, pārrāva vienotību ar Dievu, ar tuvākajiem un radību, ar ko visupirms esam saistīti caur mūsu ķermeni. Pārtrūkstot vienotībai ar Dievu, sāka pasliktināties arī cilvēcisko būtņu harmoniskās attiecības ar vidi, kurā tās ir aicinātas dzīvot, un tā dārzs ir kļuvis par tuksnesi (sal. Rad 3, 17-18). Te ir runa par to grēku, kas noved cilvēku līdz tam, ka viņš sevi sāk uzskatīt par radības dievu, sāk justies kā visuma īpašnieks un lietot radību ne jau tiem mērķiem, kurus bija paredzējis Radītājs, bet gan vienīgi savās interesēs, uz radības un citu rēķina.

Kad Dieva un mīlestības likums tiek atmests, nostabilizējas likums, kurā stiprākais valda pār vājāko. Grēks, kas mājā cilvēka sirdī (sal. Mk 7, 20-23) un atklājas kā alkatība, kāre pēc neierobežotas labklājības, intereses trūkums par citu un bieži vien arī par savu labumu, noved pie radības, personu un apkārtējās vides ekspluatācijas, sekojot neremdināmai alkatībai, saskaņā ar kuru katra vēlme ir likums, bet kura agrāk vai vēlāk novedīs pie iznīcības arī tos, kuru rokās ir vara.

3. Nožēlas un piedošanas dziedinošais spēks

Tieši tāpēc radībai ir tik liela nepieciešamība, lai parādītos Dieva bērni, tie, kas ir kļuvuši par “jaunu radību”: “Tātad, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; vecais ir pagājis; lūk, viss kļuvis jauns.” (2 Kor 5, 17) Un ar viņu parādīšanos arī pati radība var “svinēt Lieldienas”, tas ir, atvērties jaunām debesīm un jaunai zemei (sal. Apd 21, 1). Un ceļš pretī Lieldienām aicina caur nožēlu, atgriešanos un piedošanu atjaunot mūsu kā kristiešu vaigu un sirdi, lai mēs varētu piedzīvot visas Lieldienu noslēpuma žēlastību bagātības.

Šī radības “nepacietība”, šīs gaidas piepildīsies, kad parādīsies Dieva

bērni, tas ir, kad kristieši un visi cilvēki apzināti iesaistīsies šajās “pūlēs”, un šīs “pūles” ir atgriešanās. Visa radība kopā ar mums tiek aicināta iziet “no iznīcības verdzības, lai iegūtu Dieva bērnu godības brīvību”. (Rom 8, 21) Lielais gavēnis ir šīs atgriešanās sakramentālā zīme. Tas aicina kristiešus vēl spēcīgāk un konkrētāk iemiesot Lieldienu noslēpumu viņu privātajā, ģimenes un sociālajā dzīvē, īpaši ar gavēņa, lūgšanas un žēlsirdības dāvanu došanas starpniecību.

Gavēt jeb mācīties mainīt mūsu attieksmi pret tuvākajiem un pret radību: no kārdinājuma visu “aprīt”, lai apmierinātu mūsu iekāri, uz spēju ciest mīlestības dēļ, jo tikai tā spēj aizpildīt mūsu sirds tukšumu. *Lūgties*, lai spētu atteikties no elkdievības un savas pašpietiekamības, kā arī nostātos Dieva priekšā kā nabagi, kam nepieciešams Viņš un Viņa žēlsirdība. *Dot žēlsirdības dāvanas*, lai pārtrauktu šo ārprātu – dzīvošanu, krājot tikai sev vienam, sevi mānot, ka tādā veidā nodrošinām sev nākotni, kura patiesībā nepieder mums. Un tādā veidā atradīsim prieku tajā plānā, ko Dievs ir ielicis radībā un mūsu sirdīs, un šis plāns ir: mīlēt Viņu, mūsu brāļus un visu pasauli, kā arī šajā mīlestībā rast patieso prieku.

Mīlie brāļi un māsas, Dieva Dēla “gavēnis” bija došanās radības *tuksnesī*, lai to atkal padarītu par to Dieva vienotības *dārzu*, kāds tas bija pirms pirmdzimtā grēka (sal Mk 1, 12-13; Is 51, 3). Lai mūsu Gavēnis ir ceļojums pa to pašu ceļu, nesot Kristus cerību arī radībai, kas “tiks atbrīvota no iznīcības verdzības, lai iegūtu Dieva bērnu godības brīvību”. (Rom 8, 21) Nepavadīsim šo labvēlīgo laiku nelietderīgi! Lūgšim, lai Dievs mums palīdz veikt patiesu atgriešanās ceļu. Atteiksimies no egoisma, no koncentrēšanās uz sevi un koncentrēsimies uz Jēzus Augšāmcelšanos. Kļūsim par tuvākajiem saviem brāļiem un māsām, kas atrodas grūtībās, daloties ar viņiem savos materiālajos un garīgajos labumos. Tādā veidā, ar konkrētu rīcību sagaidot Kristus uzvaru pār nāvi un grēku mūsu dzīvē, izstārosim Viņa pārveidojošo spēku arī visai radībai.

Vatikāns, 2018. gada 4. oktobrī,
Svētā Franciska no Asīzes svētkos
<http://katolis.lv/biblioteka/uzrunas-un-vestijumi.html>

Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze ielūdz uz *Alfa kursu*

Alfa kurss notiek **katru trešdienu** 10 nedēļu garumā.
Pirmā tikšanās **13.martā plkst.19:00, Zemaišu ielā**

2, 2 stāvā. Alfa kurss ir domāts ikvienam, bet īpaši tiem, kuri vēlas kaut ko vairāk uzzināt par kristietību. Tā ir iespēja uzdot savus jautājumus un kopīgi ar citiem meklēt atbildes.

Vēlams pieteikties:

alfakursi@gmail.com vai tālr.: **29506282 (Marina)**

Liturģiskais kalendārs

6.marts, Sākas **LIELAIS GAVĒNIS. Pelnu trešdiena.** Gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem. Sv. Mises plkst.: **8:00, 11:00 un 18:00.**

19.marts, otrdiena – **Sv. Jāzeps, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaīņa lielie svētki.** Šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Svētās Mises: **8:00, 11:00 un 18:00.**

25.marts, pirmdiena – **Kunga pasludināšanas svētki.** Svētās Mises: **8:00, 11:00 un 18:00.**

14.aprīlis, svētdiena – **Palma jeb Kunga Ciešanu svētdiena.** Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana. Svētās Mises: 8:00 (PL), 9:00, 11:00, 13:00 (KR) un 18:00 (bērniem, jauniešiem un ģimenēm).

Lielā Gavēņa laikā:

***Rūgtās asaras* - pirmdienās, otrdienās un trešdienās 17:40.**

***Krustaceļš* - piektdienās 17:00 (poļu val.) un pēc vakara sv. Mises plkst. 18:30.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un

13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un

no 17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*